

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

nyttet Affaldet fra Husholdningerne. Hertil foreslaas anvendt ca. 23 000 t Korn.

Forslaget er udformet omtrent paa samme Maade som det Forslag, der blev gennemført i Fjor, og der er regnet med saa godt som uforandret Udskrivning hos Landbruget. Der er kun et Par ganske smaa Ændringer i Skalaen. For Ejendomme med fra 8 000 til 10 000 Kr.s Grundværdi var Udskrivningen i Fjor 500 kg pr. 1 000 Kr.s Grundværdi, men de vilde af det Kvantum, der var afsat til det mindre Landbrug, faa tildelt saa meget, at deres Aflevering kun blev 250 kg. Dette Forhold er ophævet, saa at de altsaa faar en Aflevering paa 500 kg pr. 1 000 Kr.s Grundværdi, men det er Meningen, at Husmandsforeningerne, der bibeholder de 100 000 t, fremdeles skal have Adgang til at tildele de Brug, her er Tale om, noget Korn. Foreningerne skal imidlertid være mere frit stillet end i Fjor, idet det har vist sig, at der er stor Forskel paa disse Brugs Høst i indeværende Aar. I Stedet for, at de allesammen fik 250 kg pr. 1 000 Kr.s Grundværdi, vilde det derfor have været rigtigere, at nogle af dem, der har været ramt af Tørken, havde faaet noget mere, mends andre kunde have nøjedes med noget mindre. Den anden Ændring findes i det andet Yderpunkt af Skalaen, nemlig for de største Brugs Vedkommende, idet man har nedsat Afleveringspligten med 50 kg for hver 1 000 Kr.s Grundværdi, der overstiger 80 000 Kr., hvilket gælder baade for Gruppen mellem 80 000 og 100 000 Kr. og for den Gruppe, der ligger over 100 000 Kr. Det er ikke store Kvanta, det drejer sig om, men naturligvis maa man være forbedret paa, at der kan mistes en lille Smule ved den Bestemmelse.

I § 1, 2det Stykke, er der indført en Bestemmelse, som gaar ud paa at forhindre, at Landmænd i Fremtiden bortlejer nogle af deres Græsarealer og paa den Maade søger at unddrage sig en Del af den Afleveringspligt, som de i Forvejen har. Hvis de nu bortforpagter saadanne Arealer til Landmænd, som ikke har Afleveringspligt i Forvejen, forsvinder Afleveringspligten.

Der er dernæst indsat en Bestemmelse i § 1, 3die Stykke, som gaar ud paa at lette Vilkaarene for Folk, som har lejet eller forpagtet Arealer, der ikke dyrkes med Korn, og som stammer fra Ejendomme, der i Forvejen ingen Afleveringspligt har. Der tænkes her bl. a. paa Vildmosen og paa Arealer, der ejes af Stiftelser o. lign. Saa snart de bortlejes til Landmænd, som har Korndyrkning, faar vedkommende Landmand en

forøget Afleveringspligt, der lægges oven paa hans øvrige Afleveringspligt og altsaa beregnes efter en haardere Skala end den for hans egen Ejendom gældende Afleveringspligt. Hvis Arealerne derimod forpagtes bort til en Mand, som ikke har Landbrug, bliver der ingen Afleveringspligt, og det Misforhold medfører, at Landmændene vanskeligt kan konkurrere om disse Arealer i Vildmosen og andre Steder. Derfor er der i Lovforslaget indsat en Bestemmelse, som i nogen Grad letter Vilkaarene for disse Landmænd, dog saaledes, at de bibeholder en ikke ringe Afleveringspligt, som Ikke-Landmænd ikke har.

I § 2, 2det Stykke, foreslaas en Ændring, der gaar ud paa at forhindre, at Landmændene flytter for meget fra Korndyrkning over til andre, maaske mere rentable Afrøder. Selv om vi alle er interesserede i, at man gaar over til større Kartoffeldyrkning og ogsaa i nogen Grad over til Dyrkning af Industriplanter, maa vi naturligvis ikke komme saa langt ud, at det, som er allervigtigst for os, Dyrkningen af Korn, ikke finder Sted i tilstrækkeligt Omfang til at fyldestgøre de Formaal, jeg har nævnt. Der er en saadan Fare til Stede, idet der er Landmænd, som er gaaet meget langt ned med deres Korndyrkning. Bestemmelsen i § 2, 2det Stykke, gaar nu ud paa, at de, der tager Forbehold, og som i Henhold til Forbeholdsretten har Lov til paa deres Ejendom at beholde til Saasæd og til Heste samt 300 kg pr. voksent Kreatur, faar en Nedsættelse til 200 kg, dersom deres Kornarealer har været mellem 8 og 15 pCt. mindre i 1942 end Gennemsnittet for 1939 og 1940; og dersom Arealerne har været over 15 pCt. mindre, nedsættes Forbeholdsretten til 100 kg.

Saa er der endelig optaget en Bestemmelse i § 6, Stk. 3, som gaar ud paa at give Ministeren Bemyndigelse til at foretage en Nedskaering af det Korn, der tildeles til de forskellige Formaal, dog ikke af Kornet til Menneskeføde, og i fornødent Fald til at give Tilladelse til ogsaa at lade f. Eks. Industrier købe i fri Handel, dersom den ikke kan faa det nødvendige af det Korn, der afleveres. Denne Bemyndigelse foreslaas indført, fordi det i Aar har vist sig, at selv om Kornudskrivningen er meget trykkende for Landmænd og er betydelig større, end den var tidligere, er der alligevel et Underskud, fordi Høsten har været saa ringe. Vi kan dække Underskuddet omtrent — dog ikke helt ud — ved Hjælp af de Lagre, vi har haft fra forrige Aar, men naar Høstaaret er forbi, er der intet tilbage.